

Jaroslav SELNER se narodil 5. května 1906 v Kladně. V letech 1917 – 1924 absolvoval státní reálku v Kladně. Po maturitě nastoupil do Pěchotního učiliště v Hranicích a vyřazen byl 15. 8. 1926 v hodnosti poručíka.

Prošel celou řadu velitelských i štábních funkcí. K 1. dubnu 1937 se stal posluchačem Vysoké válečné školy. Studium dokončil 31. 12. 1938 v hodnosti kapitána gšt. Byl přidělen k velitelství 8. divize v Hranicích. Po okupaci se okamžitě zapojil do domácího odboje v brněnské odbočce organizace Obrana národa a po prozrazení skupiny 30.6.1939 ilegálně opustil vlast. 1.12.1939 vstoupil do československého vojska ve Francii (prezentován byl v Budapešti, kde řídil odsun emigrantů). V únoru až květnu 1940 plnil zvláštní úkoly v Bělehradě jako zpravodajský orgán a přednosta sabotážního oddělení. Od 1. 6. 1941 byl u pěšího praporu 11 jako velitel samostatné roty v Sýrii. 24. 4. 1942 byl přemístěn k čs. lehkému protiletadlovému pluku 200 jako zástupce velitele praporu 500 a od 7. 4. 1943 se stal jeho velitelem. 28. 10. 1943 byl povýšen do hodnosti majora generálního štábu. Na Středním východě bojoval v Palestině, Egyptě a Libyi, zúčastnil se obrany Tobruku, kde byl raněn při výbuchu miny. Ze Středního východu odjel na loď Mauretánia do Velké Británie a byl přidělen ke zpravodajskému oddělení ministerstva národní obrany. Na vlastní žádost byl v roce 1944 odeslán na východní frontu a přidělen k 3. čs. samostatné brigádě. Během několika týdnů se stal náčelníkem jejího štábu a v únoru 1945 velitelem 3. čs. samostatné brigády. Vedl ji v těžkých bojích u Liptovského Mikuláše i v dalších urputných bojích na Slovensku a na Moravě. 7. 3. 1945 byl povýšen do hodnosti podplukovníka gšt. a k 1. 5. 1945 na plukovníka gšt.

V čele brigády stál i poté, co byla reorganizována na 3. divizi v Kroměříži. Jako velitel divize byl vyslán na studia do Vyšší vojenské akademie Generálního štábu v Moskvě, kterou úspěšně ukončil 14. 5. 1947. Stal se náčelníkem katedry taktiky na Vysoké válečné škole v Praze a byl povýšen na brigádního generála. V roce 1950 byl z armády propuštěn bez jakýchkoliv nároků i důchodu. Jako politicky nespolehlivý byl odeslán do dolů na Ostravsku. V květnu 1953 mu byl vyměřen důchod, ale již o dva měsíce později mu byl odebrán jako „horlivému služebníku kapitalistického režimu“. Po řadě dělnických profesí, kterými prošel (horník, posunovač na dráze, dispečer) byl vychovatelem, později učitelem a nakonec ředitelem učňovské školy drogistů. V roce 1966 odešel do důchodu, zemřel 11.1.1973 v Praze.

Po roce 1989 byl plně rehabilitován a v roce 1991 jej prezident republiky Václav Havel jmenoval do hodnosti generálporučíka in memoriam. Generálporučík Jaroslav Selner je nositelem Řádu bílého lva (III.třídy), Řádu britského impéria, rumunského Řádu Virtute Militara, Řádu Slovenského národního povstání I. třídy, sovětského Řádu rudé hvězdy, Československého válečného kříže (4x), Čs. vojenské pamětní medaile se štítkem FR-VB-SV-SSSR, čs. vojenské medaile Za zásluhy I. stupně, čs. vojenské medaile Za chrabrost před nepřitelem, medailí Afrika Star, medailí Za vítězství nad Německem a Za osvobození Prahy.